DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XVIII. ZATURDAG den 14den AUGUSTUS, 1830. N. 32

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ter Drukkery voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

UITTREKSELS UIT NEDERLANDSCHE STAATS-COURANTEN.

NEDERLANDEN.

De openbare teregtzittingen van het Hof van Assises te Brussel over de zaak van de Heeren *de Potter*, *Tielemans*, enz., hebben den 19den April, des morgens ten negen ure, eenen aanvang genomen. De Advokaat-Generaal *Spruyt* heeft het eerst het woord gevoerd, om de beschuldiging nader te ontwikkelen, en had, by de opheffing der zitting, die des namiddags ten twee ure plaats had, zyne pleitrede nog niet ten einde gebragt, zoodat hy dezelve in de zitting van den 20sten, waaromtrent hier nog geene berigten ontvangen zyn, zoude voortzetten.

Na dat de Heer *Spruyt* eenigen tyd gesproken en zinsneden uit de briefwisseling, die by de Heeren *de Potter* en *Tielemans* in beslag is genomen, aangehaald had, vielen de Advokaten der beschuldigden hem in de rede, en eischten, dat deze briefwisseling geheel vreemd aan het regtsgeding bleef daar de beschuldiging slechts over artikels liep die door de dagbladen waren bekend gemaakt. Het openbaar ministerie verklaarde zich tegen dezen eisch, zich beroepende op het 37ste artikel van het wetboek van strafvordering, waarby het in beslag nemen van alle papieren bevolen wordt, die by eene regterlyke vervolging tot overtuiging der beschuldigden kunnen strekken. De Heer Advokaat-Generaal voegde er by, dat hy enkel uit dat oogpunt van de in beslag genomene brieven gebruik zoude maken.

Na nog eenige woordenwisselingen maakten de Advokaten der beschuldigden schriftelyke verklaringen op, waarin hun gezegde eisch ontwikkeld werd. Het Hof verwyderde zich voor eenige oogenblikken, om daarover te beraadslagen, doch keerde weldra terug, en deed de uitspraak, dat de aanvrage der beschuldigden niet konde worden toegestaan; waarna de Heer *Spruyt* zyne redevoering voortzettè.

In den aanhef dier pleitrede schilderde de Heer *Spruyt* den gelukkigen toestand van ons vaderland onder de regering van onzen Koning. Hy sprak van de vermeerdering der bevolking; de aanmoediging der kunsten en wetenschappen; de verspreiding van het onderwys onder alle standen des volks; de verfraaijing en het uitleggen van onze steden, het graven van vaarten, het aanleggen van wegen, en den vernieuwden bloei van handel en scheepvaart. De grondwet werd daarenboven in al, wat van den persoonlyken wil des Konings afhing, ten uitvoer gelegd. De Katholyke kerk werd door de regering met weldaden overladen, en hare belangen waren door een met den Paus gesloten verdrag geregeld geworden.

"En echter," zeide de Heer *Spruyt*, "gelukte het aan den geest des kwaads, om de rust, die in ons vaderland heerschte, te verstoren, en het vuur van vroegere partyschap weder aan te blazen. *Louis de Potter* zette zich op den voorgrond; een man, die alle de hoedanigheden van een partyhoofd in zich vereenigde, en, zoo als hy zelf ergens gezegd heeft, de neiging had, om zich te verzetten tegen al, wat naar banden, verpligtingen of pligten geleek. In zyne jeugd liet hy geenerlei belangstelling in de vryheid van zyn vaderland blyken; maar verlustigde zich in de vermaken, welke eene verre hoofdstad (Rome) hem aanbood. Op een oogenblik, dat de Paus door geweld uit zyne Staten verdreven was, hield hy zich met het byeenzoeken van bewyzen tegen het gezag van den H. Stoel bezig. Later in zyn vaderland teruggekeerd, gaf hy zyn *Leven van Scipio Ricci* in het licht; hetwelk, zoo als hy in zyne briefwisseling zegt, tegen den adel en de geestelykheid gerigt is; alsmede een vry onkiesch gedicht, waarin de Katholyke godsdienst regtstreeks wordt aangetast, *Saint-Napaléon en paradis et en exil* getyteld.

Als men het openbare gerucht gelooven mag, zocht de Heer *de Potter* in een volgend tydperk by ons tegenwoordig Bestuur in gunst te geraken, en zich by sommige hooge ambtenaren aan te bevelen. Sporen van dezen zynen wensch bevinden zich in zyne briefwisseling met den Heer *Tielemans*. Doch *de Potter* verkreeg noch eene buitenlandsche zending, noch eene post binnenslands, en hy wierp zich in de armen der tegenparty.

Van 1828 dagteekent zyne naauwere verbindtenis met den Heer *Buonarroti*, schryver van de *Geschiedenis der Babeufsche zamenzwering voor de gelykheid*, een boek waarin de buitensporigste beginselen der Fransche omwenteling, vooral ten aanzien van de oppermagt des volks, het koninklyk gezag en het regt tot opstand worden gepredikt, en waarin *Robespierre een doorluchtig martelaar* wordt genoemd. Blykens verschillende brieven van *de Potter* aan *Tielemans* werd de uitgave van dit boek niet alleen door den eersten ten krachtdadigste bevorderd; maar verwachtte hy daarvan gewigtige gevolgen voor de verspreiding van zyne omwentelingsdenkbeelden.

Sedert *de Potter* zich onder de vanen der tegenparty had gerangschikt schreef hy in den *Courrier des Pays-Bas*. Daar de toon van dit blad hem echter te gematigd was, zorgde hy, dat hetzelve in Juny 1828 eene nieuwe inrigting kreeg. Den 22sten dier maand schreef hy aan den Heer *Tielemans*, die toen, op kosten onzer Regering, in Duitschland studeerde en de voornaamste Hoogescholen aldaar bezocht, dat hy, *de Potter*, voor zyn blad ook op *Tielemans* rekende. Later gaf hy aan dezen den raad, om zich daartoe niet te laten gebruiken, voor hy door onze Regering bepaaldelyk geplaatst zoude zyn.

Te gelyker tyd deed *de Potter* pogingen, om *Tielemans* als Hoogleeraar in het kanonieke regt by de Hoogeschool te Leuven te doen plaatsen, die echter mislukten. Evenmin verkreeg deze het bestuur over de Roomsche Eeredienst, waarop hy, volgens eenen brief van *de Potter*, insgelyks het oog schynt gehad te hebben, doch daarentegen werd hy, met eene vaste jaarwedde van *f* 2000, als Referendaris by het Ministerie van Buitenlandsche zaken geplaatst; eene betrekking, die de eerzucht van ieder ander jongeling zoude voldaan hebben, doch voor *Tielemans*, blykens de brifwisseling, niet hoog genoeg was.

"In October 1828 barstte die hevige oorlog uit, welken de vyanden van den Staat aan de Regering hadden toegezworen, en waarby de drie eerste beschuldigden zulk eene dubbelhartige en slechte rol zouden spelen.— Alle de daden der Regering zonder onderscheid, werden van toen af, op de onregtvaardigste wyze gegispt; de raadslieden der kroon werden gehoond en gelasterd, en alles werd te werk gesteld, om het volk te misleiden en in beweging te brengen. De dagbladen, die de party der ontevredenen voor hare strafbare oogmerken gebruikte, en waaronder de *Belge*, de *Catholique* en de *Courrier des Pays-Bas* zich voornamelyk onderscheidden, deden eene oproeping aan de menigte, en stelden iedereen in de gelegenheid om de verzoekschriften over de zoogenaamde grieven te kunnen teekenen; want dit woord *grieven*, dat zulk eene zwarte ondankbaarheid, en zulk eene bloedige beleediging behelst jegens eenen Vorst, die alle zyne uren aan het geluk van zyn volk toewydt, deed men thans, op last der party, in de steden en ten platten lande weergalmen.

In November 1828 deed *de Potter* in den *Courrier des Pays-Bas* twee artikelen plaatsen, waarby hy haat en verfoeijing trachtte te brengen over allen, die zich niet onder zyne party rangschikten, en waardoor hy dus de schriktooneelen uit de Brabandsche en Fransche omwentelingen zocht te vernieuwen. Hy werd voor den Regter geroepen en door het Hof van Assises tot eene gevangenisstraf van 18 maanden en eene geldboete van 1000 franken veroordeeld, nadat hy vooraf in deze zelfde vergaderzaal een banvloek had uitgesproken tegen allen, die voor de Regering party trokken. Na zyne veroordeeling gaven zyne aanhangers zich aan strafbare buitensporigheden over: zy deden eene poging, om hem te bevryden, toen hy naar de gevangenis werd terug geleid, en wierpen by den Minister van Justitie de glazen in.

Wy durven niet stellig zeggen, dat *Tielemans* zich onder deze onruststokers bevonden heeft; maar meenen evenwel eene zinsnede uit een zyner brieven aan *de Potter* te moeten aanhalen, die daarop betrekking schynt te hebben. Zy luidt aldus: "De Heer *de Gerlache* is een "uwer grootste bewonderaars. Hy ziet veel scherper "en verder dan iemand zyner ambtgenooten. Het is "een juist rekenaar, die van stap tot stap uw geheele "gedrag, van het oogenblik af, dat ik U in de Stroo-"straat (te Brussel) vergezelde, tot heden toe heeft na-"gegaan."

Wy moeten hier ook van eene andere party spreken, tegen welke de arm der geregtigheid reeds kort na de vesting van ons tegenwoordig Bestuur heeft moeten ingeroepen worden, en die nimmer geheel opgehouden heeft te bestaan, in spyt van alle de weldaden, welke het Bestuur aan de Katholyke geestelykheid bewees.— Men zoude deze party die der *Jesuiten* kunnen noemen. Zy bezit thans nog nagenoeg dezelfde voorvechters als in 1814, en is eigenlyk slechts eene vernieuwing van de party, die voornamelyk de onlusten van 1789 heeft bewerkt.

Aan deze party nu klonk het wonder aangenaam in de ooren, dat *de Potter* en zyne volgelingen op de lyst hunner grieven den eisch tot het verleenen van onbepaalde vryheid van onderwys stelden; een eisch, waaraan geen gehoor konde worden gegeven, zonder dat een der grondzuilen van onze maatschappelyke instellingen ondermynd, en de grondwettige voorregten des Konings aangerand wierden.

Deze omstandigheid bragt eene toenadering te weeg tusschen de party der *Jesuiten* en die van *de Potter*, welke laatste men de party der radikale hervormers zoude kunnen noemen, ... en de zoogenaamde *Unie* kwam tot stand. In Mei 1829 bragt de Heer *Bartels*, schryver van den *Catholique* en een der beschuldigden, eene gekleurde steendrukplaat in omloop, welke men als de banier der *Unie* zoude kunnen aanmerken. Men zag daarop den Belgischen Leeuw, die gebrokene kluisters vertrapte, en op het altaar des vaderlands eene slang verpletterde; daarboven zweefde de beschermgeest der vryheid, met dezelfde roode muts in de hand, waarmede de zoogenaamde vrienden des volks in een naburig land hunne hoofden plagten te versieren. Boven de Jakobynenmuts schitterde een verlicht kruis, met het omschrift: *in hoc signo vinces;* en onder aan de plaat las men de woorden *pro aris et focis*, die vroeger door een Romeinsch Konsul by eene geheel en al verschillende gelegenheid gebruikt zyn.

Te gelyker tyd ging *de Potter* voort, met uit zyne gevangenis blaauwboekjes in het licht te zenden, waarin hy de Katholyke ingezetenen bezorgdheid omtrent hun geloof trachtte in te boezemen; de geestelykheid dier gezindheid aanmaande, om alle banden te verscheuren, die haar aan de regering hechtten; den naam van den bekenden Ier *O'Connell* spelde, en den toestand van onze gewesten met dien van Ierland vergeleek. Hy scheen dus geheel te vergeten, dat indien zyne vroegere geschriften tegen het Katholicismus in Engeland meer waren gelezen geworden, zulks misschien genoegzaam zoude zyn geweest, om de gelykstelling der Iersche Katholyken tegen te houden.

In diezelfde geschriften spotte *de Potter* met de dwaasheid der vryzinnigen, die aan *een gewapend dwingeland*,— want zoo noemt hy de Koningen,—de zorg voor de openbare vryheden toevertrouwen.

Toen de zitting der Staten-Generaal in October 1829 geopend was, en de beraadslagingen over de tienjarige begrooting moesten beginnen, zond *de Potter* een nieuw blaauwboekje, in den vorm van een brief aan den Minister van Binnenlandsche zaken, in het licht. Hy noemde zich daarin *Demophilus* of vriend des volks, eenen naam dien ook *Marat* voerde, doch dien *de Potter* de voorzorg nam in het Grieksch te vertalen. In dit geschrift vindt men alle de groote woorden en magtspreuken der Fransche omwenteling weder. De schryver klaagt daarin onophoudelyk over onderdrukking en schending van alle de regten des volks, en, te midden van allerhande beschimpingen van het doorluchtig geslacht van Nassau, wordt, tot walgens toe, het geroep om vryheid en gelykheid herhaald. "De verbittering is algemeen;" leest men in dit geschrift. "Wy vestigen "onze hoop op de toekomstige wedergeboorte van Belgie; de maat van ons lyden is vol; het volk waakt, "en dat is genoegzaam voor zyn welzyn. Het zal met "of zonder de Kamers zyn doel bereiken; en bezitten "zyne vertegenwoordigers geene genoegzame geest-"kracht, dan zal het, door eigene geestkracht weten te "komen, waar het wezen moet."

Deze pogingen, om de menigte op te winden, worden door den *Catholique*, den *Belge* en den *Courrier des Pays-Bas* getrouwelyk ondersteund. Te gelyker tyd werden de ellendigste kuiperyen te werk gesteld, om het gros des volks tot het indienen van eene nieuwe bezending verzoekschriften te bewegen. Men nam het mom van godsdienstigen yver aan, sprak van het oogmerk der Regering om Belgie Protestantsch te maken, en beweerde, dat, zonder het indienen van verzoekschriften, de vrye uitoefening der Katholyke eeredienst niet langer zoude plaats hebben.

By den beschuldigden *Barthels* is een brief gevonden, die den 5den November 1829 uit Moorslede, een dorp by Gent, geschreven is, en, in plaats van onderteekening, het nommer 31 draagt. Men leest daarin het volgende:

"Ik kan U niet zeggen, hoe groot de gisting is, die "hier heerscht. Het is de vaderlandsliefde in alle hare "volmaaktheid, dat is te zeggen, eene vaderlandsliefde, "die geheel op de godsdienst gegrond is. Het is, in "een woord, het *Ultramontanismus* . . . Moorslede "heeft zich, by de woelingen der vaderlanders onder "*Jozef II.* insgelyks zeer onderscheiden. Een gryse-"aard, die het gebruik zyner harsen genoegzaam ge-

"heel mist, heeft my gezegd, dat hy nog wel zoude weten te loopen, indien het er op aankwam, *om voor de zaak der godsdienst de wapenen op te vatten.* Hy heet "*Jacobus van der Haeghe.*"

By denzelfden *Bartels* is een brief van den Vikaris van Moorslede gevonden, waarin de zonderlingste drogredenen voorkomen, om lieden, die in het onderteekenen van de verzoekschriften nog zwarigheid maakten, daartoe over te halen. Men beweert daarin, dat onze Regering zich op hare godverloochening verhovaardigt.

Onder de, by *de Potter* in beslag genomen, brieven is een van een ingezeten van Luik aan een boekhandelaar dier stad, waaruit blykt, dat de volksleiders zelfs tot voor het bed der zieken doordrongen, om hen aan het indienen van verzoekschriften te doen deel nemen.—Daaronder bevindt zich insgelyks een geschrift betrekkelyk de verzoekschriften voor en tegen de grieven, die uit Tervueren zyn opgezonden.

Tevens is gebleken, dat *Tielemans*, die in vele opzigten de raadsman der party was, iets bedenkelyks daarin vond, dat de Pastoors meestal aan het hoofd van de onderteekenaars der nieuwe verzoekschriften stonden. Hy zegt dit met zoo vele woorden in eenen brief van 22 November 1829, aan *de Potter*, waarby hy zyne vrees niet verbergt, dat de Bisschoppen het gedrag hunner onderhoorigen openlyk mogten afkeuren, waardoor, naar zyn inzien, de zaak der party aanmerkelyk benadeeld zoude worden.

Uit de briefwisseling tusschen *de Potter* en *Tielemans* is al verder gebleken, welke pogingen deze beschuldigden hebben aangewend, om een zeker aantal leden van de Tweede Kamer der Staten-Generaal voor hunne belangen te winnen. Deze brieven heten meestal tusschen vrouwen geschreven te zyn, en zyn met de namen *Caroline* en *Sofie* onderteekend. De leden der Tweede Kamer worden daarin gewoonlyk door bynamen aangeduid, van welke *Tielemans* echter in zyne verhooren den sleutel heeft gegeven.

Volgens eenen brief van *de Potter* van den 15den November 1829 had *Tielemans* toen reeds over de onbepaalde vryheid van onderwys een geschrift voor den Baron *de Secus* opgesteld. In brieven van *de Potter* van den 18den en 28sten October blinkt wantrouwen door tegen den *man met de bewyzen van bekwaamheid* (den Heer *de Brouckere*), doch wordt tevens gesproken van een verdrag over zekere briefwisseling, hetwelk deze Heer toen in de straat van twaalf Apostelen te Brussel, alwaar de drukkery van den *Courrier des Pays-Bas* zich bevindt, had onderteekend. In eenen brief van den 25sten October noemt *de Potter* onzen geëerbiedigden Koning, aan wiens regtvaardigheid groote Mogendheden hulde doen, door aan hem de beslissing in derzelver onderlinge geschillen over te laten, een *meineedige*, die de Tweede Kamer der Staten-Generaal om den tuin tracht te leiden!

Uit latere brieven van *de Potter* ziet men, dat hy, door middel vad *Tielemans*, vooral ook op de Heeren *de Stassart*, *de Langhe* en *Cornet de Grez*, die door de bynamen van *Lockman* of *Lafontaine*, *le Long* en *le Remplaçant* worden aangeduid trachtte te werken.

Tielemans schreef den 22sten October aan *de Potter*, dat hy moeite had gedaan, om den Heer *de Brouckere* tot andere denkbeelden op het stuk van het onderwys over te halen, en dat deze op het punt geweest was, om toe te geven. Den 25sten, 28sten en 29sten October en den 1sten en 2den November weidde hy in het breede uit over zeker driemanschap, dat zich volgens hem, in de kamer der Afgevaardigden had gevormd, en aan welks hoofd de Graaf *de Celles* stond (die door den bynaam van *l'homme aux asperges* wordt aangeduid); alsmede over een voornemen der schryvers van den *Courrier des Pays-Bas*, om de party der Katholyken niet meer te pryzen. "Ik zweer U," zegt *Tielemans* in deze brieven, "dat ik er niet aan gedacht heb, om my van U af te scheiden ..... *La Fontaine* en de minst slechte van de drie raddraaijers zyn, indien wy het maar willen, voor ons, en blyven dit, zoo lang, als wy maar willen .... Geloof my, myne waarde, de algemeene zaken zullen er niet te slechter om gaan. Het werktuig wordt opgewonden, alvorens in beweging te worden gezet; maar is het eenmaal aan den gang, dan zal het niet gemakkelyk tegen te houden zyn, wel te verstaan, zoo het, gelyk wel het geval zal zyn, van krygsbehoeften en wapenen goed voorzien is.

Brussel, Mei 3.—De *Gazette des Pays-Bas* behelst het volgende:—Drie personen zyn, wegens beleedigend en oproerig geschreeuw, by gelegenheid van het vonnis tegen de heeren *de Potter* enz. in hechtenis genomen. De een, *Jan Vermaas*, een schoenmaker, dezen winter wegens boete en geregtskosten in hechtenis zynde, betaalde de heer *de Potter* de verschuldigde som (f 15) voor hem, en hy werd daarop ontslagen. Hy heeft tweedagen geschreeuwd, de eerste reis, zegt hy, uit erkentelykheid, en de tweede reis om dat hy beschonken was.—De tweede, *Jozef de Meester*, is een kleedermakersknecht uit Gend; hy zegt geen kreten aangeheven te hebben. De derde, *Franciscus Provê*, een koopmans bediende, erkent *leve de Potter* geroepen te hebben, omdat hy de *regtgeerige beginselen* van den veroordeelde aankleeft. Wy vernemen, dat het openbare ministerie alleen de verzending der beklaagden naar de regtbank van enkele policie heeft gevraagd, en dat de raadkamer morgen uitspraak zal doen.—Eenige lieden met petten op en twee kwekelingen van het Atheneum zyn nog opgegeven als aan de kreten en vertooningen ten behoeve der veroordeelden deel genomen te hebben, en hiernaar wordt onderzoek gedaan.

De dagbladen der katholyk-liberale party verklaren de veroordeelden voor onschuldigen, slagtoffers, martelaars.

De *Courrier des Pays-Bas* heeft voorts goedgevonden, ten hunnen behoeve een artikel te plaatsen, dat niet alleen tegen het gouvernement, maar ook tegen het Huis van Oranje gerigt is.

GROOT-BRITTANNIE.

Londen, Mei 5.—Gisteren avond zoude de tweede lezing van de bill, strekkende, om de beletselen op te heffen, welke de belyders van de Israëlitische godsdienst verhinderen, om ambten of waardigheden te bekleeden, denkelyk aanleiding hebben gegeven tot niet onbelangryke beraadslagingen, doch de zaak is, uithoofde van de afwezigheid van den minister *Peel*, wiens vader dezer dagen is overleden, uitgesteld tot den 17den Mei. Het ministerieel avondblad meent, dat het Lagerhuis niet tot dien maatregel zal overgaan, zonder dat *de openbare opinie* zich meer bepaaldelyk ten aanzien van denzelven hebbe verklaard. Onder de tegenwerpingen behoort, dat, byaldien de belyders van de Israelitische eerdienst trouwhartig hunne godsdienst-leer aankleven, zy steeds hoop voeden, van eenmaal weder eene natie te zullen uitmaken, en dat hun als dan het wel of kwalyk varen van Engeland weinig kan deren, en dat, by aldien zy die leer niet aankleeven, zy ten beste genomen als Deïsten moeten worden aangemerkt, dewelke het ongeraden is, by de thans bestaande constitutie, in de uitoefening van het hoog gezag te laten deelen. Anderen echter oordeelen, dat de godsdienstige denkwyze in deze aangelegenheid, even min in aanmerking behoort te worden genomen, als ter zake van de emancipatie der R. Katholyken.

FRANKRYK.

Parys, Mei 2.—Sommige dagbladen meenen, dat, zoo Z. M. de Koning van Engeland dezer dagen mogt komen te overlyden, zulks welligt invloed zoude hebben op het bestuur des lands.—De erfgenaam van de kroon is de hertog *van Clarence*, welke thans zyn 65ste jaar heeft bereikt. Deze vorst heeft steeds van liberale grondbeginselen doen blyken, en in het parlement de maatregelen ondersteund, welke het bewind van den heer *Canning* hebben gekenmerkt. Genoemde vorst is kinderloos, en by zyn overlyden zal de kroon overgaan op prinses *Marie Alexandrine*, dochter van wylen den hertog *van Kent*, welke thans haar elfde jaar heeft bereikt;—weshalve het niet onmogelyk is, dat men in Engeland nog een regentschap zal beleven. Men herinnert zich, dat de hertog *van Clarence*, tydens het bewind van den hertog *van Wellington*, het bestuur der zeemagt, met het welk hy was bekleed, heeft nedergelegd en men wil daaruit opmaken, dat hy denkelyk niet genegen zal zyn, om zyn vertrouwen aan dien staatsman te schenken.—De ministerielen verzekeren daar en tegen, dat de hertog den tegenwoordigen eersten minister allezins hoog acht;—dat 'er buiten dien geene mogelykheid bestaat, om een ministerie te zamen te stellen, aan het welk de hertog *van Wellington* geen deel neemt, en men herinnert zich dan ook, dat de tegenwoordige Koning, by het aanvaarden van het bewind, de staatkundige inzigten van het toenmalig ministerie heeft gevolgd, met het welk hy te voren geenszins had ingestemd.

Het gerucht van eene byeenkomst van de Keizers van Rusland en van Oostenryk, in den loop der maand Juny in Gallicie, wordt tegengesproken.

DUITSCHLAND.

Frankfort, den 28sten Maart.—Het Oostenryksh regeringsblad deelt aangaande den toestand der Grieksche land- en zeemagt, uit echte bronnen, de volgende byzonderheden mede, welke op het oogenblik, dat het toekomstig lot van Griekenland door de gevolmagtigden der drie verbondene mogendheden vast bepaald is, niet onbelangryk voorkomen.

"Het leger bestaat thans uit geregelde en ongeregelde benden, welke beiden onder het opperbestuur staan van den generaal *Trezel*; het hoofd van den generalen staf is de heer *Molière*; de intendant de heer *Sauquet*; het hoofd van het geniewezen, de heer *Garnot*; de directeur der krygskundig eschool, der arsenalen en artillerie, de heer *Pauzier*; allen Franschen.

De geregelde troepen staan byzonder onder het opperbevel van den Franschen overste *Gérard*, als luitenant-generaal. Alle de hoofden van de onderscheidene afdeelingen dier troepen zyn Franschen of Piemontezen. De geheele geregelde krygsmagt is 2257 man sterk; dezelve is in verschillende vestingen en plaatsen verdeeld. Te Naupli liggen 850 man, onder den napolitaansche overste *Pisa*; te Korinthe 250 man, onder bevel van den heer *Fabricius*, een Deen; te Patras en in het kasteel van Morea 524 man, onder eenen Rus, den heer *Rayko*; te Methana en Poros 60 man, onder den heer *Abbati*, een Korsikaan; te Lepanto en in het kasteel van Romelie 258 man, onder den overste *Pieri*, een Piemontees; te Vonitza en Malvasia 130 Hydrioten en 150 man geregelde troepen, onder Grieksche bevelhebbers; te Grabusa 80 man, onder den kapitein *Hann*, uit Altona; te Missolongi staan 572 man ongeregelde troepen; Navarino en Modon zyn in handen der Franschen; tot bevelhebber van Koron is onlangs een Napolitaan, de heer *Villani*, benoemd geworden.

"Op Morea bevinden zich 300 man ongeregelde troepen, als veiligheids-wachten voor de buitengewone commissarissen. Het aantal ongeregelde troepen, in staat om in het geweer te verschynen, beloopt, op het vaste land van Griekenland, 8492 man; van deze behooren 3962 tot het leger van West-Griekenland, en 4530 tot dat van Oost-Griekenland.—Graaf *Augustyn Capo d' Istrias* en, onder hem, de overste *Rhodios* zyn met de organisatie dezer krygsmagt belast, welke reeds gedeeltelyk heeft plaats gehad, doch by sommige afdeelingen groote zwarigheden oplevert. Sedert de generaal *Church* en vorst *Hypsilanti* hun ontslag genomen hebben, zyn de beide genoemde leger-afdeelingen zonder opperbevelhebber.

"De Grieksche landmagt bestaat dus uit 10,739 man. Dezelve kost jaarlyks, het noodige materieel en het bestuur over dezelve medegerekend, 15 millioenen piasters [ongeveer ƒ 2,500,000], waarin de ongeregelde troepen voor ruim 11 millioen deelen.

"De zeemagt is sedert de laatste jaren zeer verminderd. Thans bestaat dezelve slechts uit 1 fregat van 64 stukken; 1 korvet van 26 stukken; 2 stoomschepen van 8, en 1 van 4 stukken; 9 brikken en goeletten van 4 tot 12 stukken; 5 kanonneerbooten van 1 tot 3 stukken, en voorts 28 kleinere vaartuigen van 1 stuk, en eenige transportschepen.—De commissaris-generaal van de zeemagt is de graaf *Viaro Capo D'Istrias*, een tweede broeder van den president. Dezelve kost jaarlyks iets meer dan 2 millioenen piasters (ƒ 350,000).

"De uitgaven voor de land- en zeemagt beloopen dus thans jaarlyks 17 millioenen, dat is een millioen meer, dan de jaarlyksche inkomsten des Ryks opleveren. De overige staats-uitgaven zonder de achterstallige interessen voor de twee vroeger aangegane geldleeningen mede te rekenen, doen het jaarlyks te kort tot byna 15 millioenen klimmen."

WY Jonkheer Mr. ISAAC JOHANNES RAMMELMAN ELSEVIER, Directeur ad-interim van Curaçao en onderhoorige eilanden Bonaire en Aruba, Bevelhebber over de Land en Zeemagt en de Gewapende Burgermagt op dezelve, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Dat Zyne Majesteit de Koning, by besluit van den 4den January dezes jaars No. 2, hetwelk by resolutie van Zyne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen dd. 17den Mei ll. No. 503 460, ter onzer kennis is gebragt, den Weledelen Gestrengen Heer Mr. Philippus de Kanter, benoemd en aangesteld heeft tot President van den Edelen Achtbaren Raad van Civile en Criminele Justitie op dit eiland.

Dienvolgens gelasten en bevelen wy by deze dat alle ende een iegelyk op dit en de onderhoorige eilanden, den genoemden Heer Mr. Philippus de Kanter als President van den Raad van Civile en Criminele Justitie op dit eiland zullen hebben te erkennen en respecteren, zoo als het behoort.

Gearresteerd op Curaçao den 28sten July 1830, het 17de Jaar van Zyner Majesteits Regering.

(w. g.) RAMMELMAN ELSEVIER.

Ter ordonnantie,

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad op Curaçao den 30sten daaraanvolgende.

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur, den 13den Augustus 1830.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, brengt ter kennis van en gelast by deze aan alle Broodbakkers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen moeten houden van 21 Oncen voor 15 Centen; terwyl de Fransche Brooden Een Once minder zullen kunnen wegen, op pœne als by publicatie van den 16den Maart 1824 is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur voornoemd,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur, den 6den Augustus 1830.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, doet by deze aan alle Vleeschhouwers kennis geven, dat de pryzen van Versch Vleesch voor de loopende maand Augustus zyn bepaald als volgt:

Ossen Vleesch op niet hooger dan 30 Centen per pond.

Schapen of Lams Vleesch op niet hooger den 25 Centen per pond.

Kabrieten en Varkens Vleesch en Schilpad op niet hooger dan 20 Centen per pond en gelast hun verder zich daaraan te houden op pœne als by de wet is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Curaçao den 13den Augustus 1830.

DE ondergeteekende door zyn spoedig opkomend vertrek met Z. M. Transport Schip de Zeemeeuw naar het Moederland buiten de mogelykheid zynde om van alle zyne Vrienden en Bekenden alhier te lande in persoon afscheid te nemen, doet zulks by deze, en wenscht dat het een ieder in zyne betrekking steeds moge welgaan.

J. A. LOOMEYER,
Off. van Gez. 3 Kl.

Publieke Verkooping.

DE ondergeteekenden als Gevolmagtigden van den Heer WM. TWEEBOOM, zullen op Woensdag den 25sten dezer by Publieke Opveiling doen verkoopen:

Een Huis staande en gelegen op Pietermaay in de 4de Wyk, met byhuizen, hebbende laatst toebehoord aan wylen De wed. Minors.

Een dito op Pietermaay, eerste Wyk, No. 54; eenige Slaven, &c.

ABM. DE MEZA.
ABM. DE VEER Jr.

Den 13den Augustus 1830.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—AUGUSTUS.

7. golet Deligencia, Martines,		Carthagena
brik Gouv. Gen. von Scholten, Reed,		Philadelphia
golet Maria, Rotjes,		St. Jago de Cuba
—— Drie Zusters, Peron,		Manzanille
brik Napoleon, Budd,		New York
11. —— Aerial, Allen,		Bonaire

UITGEKLAARD—AUGUSTUS.

9. golet Abeona, Evertsz,
10. schip Gloria Deo, Tiedemann,
bark Margaritha, Buelto,
11. golet Irena, Hanzen,
12. brik Aerial, Allen,

Z. M. brik de Valk, gekommandeerd door den kapitein luitenant Van Es, is op den 6den dezer van Suriname, laatst van St. Thomas, binnen deze haven aangekomen. Als Passagiers met dezelve de Weled. Gestr. Heer Mr. H. W. de Quartel en Mejufvrouw Paulina Foijer.

By deze en eene vorige gelegenheid zyn ter vervulling van plaatsen aan boord der oorlogschepen op deze station, aangekomen, de Weled. Gestr. Heeren van der Ramhorst, Van Vos en Schouten: de twee eerstgenoemde luitenants en de laatste Officier van Gezondheid der 2de Klasse.

Naar luid van berigten uit St. Thomas vernemen wy dat Z. M. de Koning der Vereenigde Koningryken Groot Brittanje en Ierland, George Vierde overleden is. De dagteekening van deze gebeurtenis is niet bekend; men kan echter vermoeden dat Z. M. tegen het midden van de maand Juny zal gestorven zyn; want tot den 11den was hy nog in het leven.

Wy hebben met de aankomst alhier van drie vaartuigen uit de Vereenigde Staten van Amerika verscheidene Nieuw Yorksche Couranten ontvangen loopende tot den 17den July ll. Zy behelzen Europische berigten tot den 8sten Juny, welke in dit nummer zullen gevonden worden.

Op den 27sten Mei hebben de Lords van den geheimen raad bevolen om door het gansche ryk gebeden te laten opzeggen voor het herstel van den Koning; en "mogt het den Hemelschen Vader behagen hem tot zich te roepen om hem dan eene glorie kroon in het Hemelryk te schenken."

De verdere Europische berigten luiden hoofdzakelyk aldus:—

Don Miguel wendt alle pogingen aan om eene geldleening in Engeland tot stand te brengen, doch hy zal waarschynelyk mis loopen, om dat er andere mogendheden van meer crediet zyn die geld noodig hebben en die er naar zoeken.

Op den 7den Mei is er een traktaat van handel en vriendschap gesloten geworden tusschen de Porte en de Noord Amerikanen, waarby de laatsten vergund worden op de Zwarte Zee te mogen varen, genietende al de voordeelen als de Europeanen.

Het oude Calender is in het Russische ryk vernietigd geworden.

De wet wegens de beperking der vryheid van de drukpers in de Nederlanden, is aangenomen geworden met 93 stemmen tegen 12.

Brieven uit Madrid maken gewag van het vallen van twee voorname handelshuizen, van Espana en Urrita.

Ingevolge een parlementair dokument bedraagt de uitgestrektheid van land in Ierland voor de aankweeking van de tabak in 1829, reeds 461 Akkers en 32 roeden.

Prins Leopold van Saxe Coburg heeft op den 21sten Mei beslissend afstand gedaan van den troon van Griekenland. Het blykt uit de mededeeling van den Prins aan de gevolmagtigden van de verbondene mogendheden, dat zyne voorname redenen van weigering bestaat wyl de Grieksche natie hem niet vrywillig en als een vriend wil ontvangen; want hy heeft altyd niets anders dan het welzyn van Griekenland beoogd en wil niet gedogen tegen de wenschen van dat volk opgedrongen te worden.

Thans zyn er vier kandidaten voor de kroon van Griekenland: de tweede zoon van den koning der Nederlanden, Prins Albert van Pruissen, de Prins van Hesse en de broeder van den koning van Beyeren. Prins Frederik van Oranje wordt sterk ondersteund door Engeland en Rusland, maar Frankryk verzet zich krachtdadig tegen die benoeming, zoo dat men hieraan twyfelt.

Wegens de Fransche expeditie tegen Algiers, wordt het volgende gemeld:—

Op den 13den Mei zyn er ingevolge berigten uit Mahon, twee Fransche oorlogs brikken op de kust van Algiers verongelukt. Het Britsche fregat Isis, gekommandeerd door den kapitein Sir Thomas Staines, ging binnen Algiers, met depeches van den Britschen Admiraal Malcolm aan den Konsul Generaal. Naar die haven stevende werd hetzelve van het Fransche Admiraal schip gepraaid om by te houden en ontving een boodschap door een kapitein, dat de Admiraal last had van het Fransche gouvernement om geen vaartuig binnen Algiers te laten zeilen. Sir Thomas Staines antwoordde dat hy alzoo van zyn bevelhebber orders had om depeches aan den Britschen konsul te brengen, en aan welke bevelen hy gehoorzamen moest. De Fransche kapitein maakte hierop eene buiging en vertrok. De Isis ging binnen de haven zonder echter ten anker te gaan en werd door een Fransch schip vergezeld tot binnen het bereik der batteryen van Algiers. Hetzelve kwam weder uit, na door eene boot deszelfs depeches bezorgd te hebben; en liep in zee zonder verdere gemeenschap met het Fransche eskader te houden.

Ingevolge berigten uit Mexiko van den 25sten Mei was Guatemala andermaal met eene verschrikkelyke aardbeving bezocht geworden, welke vyf achtereen volgende dagen geduurd had. De stad Guatemala en de omliggende steden zyn allen vernield.

Wy moeten met leedwezen melden dat de Amerikaansche brik Scio, kapitein A. Scott, van Nieuw York, verleden Zondag avond aan de oostzyde van deze haven gestrand is. De lading is byna geheel gered, echter eenigzins geavarieerd, doch het vaartuig zal op dezelfde plaats moeten afgesloopt worden.

VENEZUELA.

Op den 28sten laatstleden kwamen alhier aan de Columbiaansche Generaals Pedro Briceño Mendez en Diego Ibarra, benevens andere militaire bevelhebbers en officieren, die gezamenlyk op den 7den July uit Carthagena vertrokken waren, alwaar zy Generaal Bolivar gelaten hadden, zonder te weten of hy van voornemen was van daar te vertrekken.

Op den 6den dezer kwam tevens alhier aan van Carthagena de Columbiaansche schoener Diligencia, hebbende aan boord den zee kapitein Sebastian Boguier, en twee andere officieren. Deze schoener vertrok van Carthagena op den 20sten ll., in welke plaats Generaal Bolivar nog was; en ingevolge den inhoud eens briefs van den 19den was zyn voornemen om aldaar te vertoeven, ten einde by de hand te zyn, ingeval hy mogt geroepen worden, ten gevolge der onlusten, welke, zoo men zegt, hy zelve aanstookte. Men verzekerde dat het door den Britschen Admiraal uit Jamaika verzonden fregat Victor te Carthagena was aangekomen ter beschikking van den Generaal Bolivar, doch dat deze hetzelve afgevaardigd had naar eene bestemming welke niet zeer aangenaam voor de Venezuelanen zoude zyn, indien het waar zy, hetgeen men er van zegt.

In het zuidelyke gedeelte der Republiek van Columbia, had Generaal Flores zich laten afkondigen als oppergezagvoerder zoo van het civile als militaire bewind; maar Quito scheen ernstig bedacht te zyn, om zich, gelyk Venezuela gedaan had, afte scheiden; en de inwoners wilden als opperhoofd hebben hun landgenoot Matheu, een zeer achtingswaardig en bekwaam man, die wereld kennis bezit en broeder is van den Graaf de Puñonrostro, een inwoner van Madrid en Grande de Spanje. Men zegt dat Flores naar het midden optrok, doch het nieuwe gouvernement van Bogota, had last gegeven aan Generaal Obando, om Pastos te bezetten; hetgeen dadelyk geschied was, met het battaljon Vargas en hetwelk genoegzaam is, om allen aanval terug te slaan, doordien Pastos zeer ontoeganKelyk is.

De tegenwoordigheid van den Groot Marschalk Sucre in Quito, naar welke plaats hy vertrokken was na dat de zittingen van het kongres waren afgeloopen, schynt een hinderniss te zyn geweest voor het ten uitvoer brengen der plannen van de inwoners van Quito wegens den grooten invloed welken hy aldaar uitoefende, aangezien hy degene geweest is, die dat land der heerschappy van Spanje ontrukt heeft in het gevecht te Pichincha. Overigens was hy een man van groote middelen: want de Republiek van Bolivia had hem geschonken een half millioen pattienjes in gouden dobloenen; de Republiek van Peru had hem mede een half millioen pattienjes gegeven, ook in dezelfde muntspecie; en bovendien trouwde hy met eene ryke dame in Quito, welke ook ten huwelyk bragt een millioen pattienjes, in geld en kostbare bezittingen. Men geloofde daarom dat men in Quito het plan gevormd had om hem op weg te vermoorden; en hy werd werkelyk op den 4den Juny, in het gebergte Berruecos in de nabyheid van Pastos vermoord. Hy kreeg vyf kogels door het ligchaam en de muil ezel waarop hy zat twee. Hy stierf in den ouderdom van 35 jaren; en was inboorling van Cumana, hoofdstad der provintie Cumana in het grondgebied van het oude Venezuela.

FROM AMERICAN PAPERS.

New York, July 13.

The Princess, on whom the crown of Great Britain will devolve in case of the decease in her life time of the present king and the duke of Clarence, was born in May 1819, and her father the duke of Kent died in the January following. The London Court Journal says, that she is accomplished in a degree quite extraordinary for her age. She speaks with fluency and elegance nearly all the modern European languages; is a very fair proficient in Latin, and has made considerable progress in the mathematics. She is also, an excellent musician, and assists at the private concerts that are given almost nightly at the palace, at Kensington, where she resides.

At present there are four candidates for the crown of Greece: the second son of the King of the Netherlands, Prince Albert of Prussia, the Prince of Hesse, and the brother of the King of Bavaria.

It is said that in the event of a change in the ministry Sir Henry Parnell will be the Chancellor of the Exchequer. The report proceeds from a quarter in which the hopes and speculations of the worthy baronet ought to be well understood.—*Globe.*

Some private letters from Paris assert, with much confidence, that the Prince Frederick of Orange, the second son of the King of Holland, is the new candidate for the throne of Greece, and that he is supported by England and Russia, the latter power more particularly; but that France is so strongly opposed to his nomination that it is rendered doubtful.

July 14.

FROM THE MEDITERRANEAN.

The ship Benjamin Morgan, Capt. Mathieu, has arrived at Philadelphia from Port Mahon, whence she sailed on the 27th May. The frigate Java, from Smyrna, and the Constellation, with the Fairfield, Ontario and Warren, were at Mahon when the B. Morgan sailed.—Commodore Biddle had left Smyrna in the Lexington, for the Archipelago.

The day Capt. Mathieu sailed, the French expedition against Algiers, consisting in all of 125 sail, were off Mahon from Toulon. On the 30th he passed through a fleet of boats belonging to the expedition, and was informed that about one hundred of the transports were at anchor at Palma Island, under convoy of two ships, four brigs, and two schooners.—It was reported at Mahon, that two Frensch brigs of war, were driven ashore 13th May, on the coast of Algiers.

The Isis (Br. frigate,) Sir Thos. Staines, has arrived in England. She left Malta on the 7th April, for Tripoli and Tunis; at each of which places, according to the statement of the officers, she remained at anchor for some days, and received every attention from the governing Deys. The officers were entertained with Turkish hospitality, and Lady Staines was permitted at each place to visit the interior of the Harems. The Isis then proceeded to Algiers, to deliver a letter from Sir Pulney Malcolm to the British Consul. When standing into that port she was requested to heave to by the French Admiral, in a 60-gun frigate, who sent his Captain on board, stating that his orders from the French Government were, to allow no ship to enter the port.—Sir thomas Staines replied, that he also had his orders from his superior officer, and that he came to deliver despatches to the British Consul, and these orders he should obey. The French Captain made his bow, and returned to his Admiral. The Isis immediately bore up; at that time she had the 60-gun ship on one bow, a 50-gun ship on the opposite side, and two brigs on her quarters. On her bearing up, a signal was made to one of the ships to follow, which did so till she got within range of the Algerine guns, when she hove-to. The Isis ran in within a quarter of a mile of the mole, and sent her boat ashore, on the return of which she stood out, without anchoring, or having furher communication whit the French squadron. It did not appear that great preparations were made to repel the French, though the Dey, from possessing 40,000,000 doliers, could readily hire troops. It is suspected he means to abandon the city and retire into the interior, whither the French could not follow him—he could then cut off all the supplies with which the country people would otherwise readily furnish the French troops, and he could constantly keep up a harrassing warfare. If the city, however, should be destroyed, his return to his Government would be exceedingly problematical; the exasperated inhabitants would endeavor to depose him.

We have the New Orleans Bee, up to the 25th ult.—It appears by an extract from the *Registro Official*, a Mexican paper of 25th May, that the city of Guatemala and several towns in its vicinity, had been destroyed, by Earthquakes, which continued for five days in succession. The shocks had not entirely subsided when the mail left. The date of the disaster is not mentioned.

The Convoy of specie which left Mexico for Vera Cruz 27th May, contained 800,000 dollars. Mariano Cerecero, charged with conspiraty, had been condamned to death by a competent tribunal, but the government had suspended the execution of the sentence, and intended commuting his punishment, by exile for ten years.

Some of the Mexican Editors exult in the late conspiracy in Cuba and urge very strongly, the necessity of aiding by all reasonable means, the liberals of that Island; and they endeavour to destroy the ability on the part of Spain to continue their [illegible] against Mexico. One editor says: "Enough of condescencion, with the British Cabinet! But for this condescencion, we should not have suffered an invasion last year and be now in apprehension of another attack from the same quarter, &c."

The tone of the Official Journal of Mexico, is much more favorable to the United States, than it has hitherto been.

FROM BUENOS AYRES.—The brig Evelina, Pearce, arrived last evening sailed from that port on the 24th

May.—We learn from Capt. P. that there was a report in circulation, but not authentic, that the existing differences with some of the provinces in the interior would be amicable adjusted. The interruption of trade with the interior still continued, and business was extremely dull.

We have information from Mexico of a late date.—there was a comparative temporary calm, but fresh changes in the government were expected. The elements of discord and disunion remained, and no adequate means of repression could be procured by the present rulers. Destitute of revenue, they live from day to day; the States either refuse to pay their contingents to the treasury, or contribute only a small part of them. It was apprehended that the example of Venezuela in relation to the general government of Colombia, would have mischievous effect in Mexico.—*National Gaz.*

London, June 1.—An extraordinary proof of the advantage of steam navigation, is the fact of the arrival of dispatches from Bombay, which were conveyed down the Red Sea by a steamer to Suez, in Egypt. These dispatches are dated so late back as the 20th of March, in Bombay. This being only a first attempt, its success cannot be so great as will be that of those, when arrangements, suitable to the importance of the voyage, are made. Still 70 days between London and Malabar is rather a short way of transmitting intelligence. Only seven weeks, however, will be the time necessary for the transmission of the next dispatches by the same vent.

JULY 17.

The *Britannic* and *Salem* from Liverpool, have brought our London files down to the 8th ult.

We lament to state that upon a review of all the accounts recently received, his Majesty's disorder does not seem to undergo any mitigation, but the contrary. We have, as usual, inserted elsewhere several consecutive Bulletins of the last dates; these, neither separately nor conjointly, give as much encouragement. Our private accounts from London, on which we can safely rely, as they come immediately from Mr. Brodie, (the surgeon who performed the scarifications,) *now* deprive us of all hope of ultimate recovery. It is true that after the first operation performed by the eminent surgeon just mentioned, his majesty did experience much relief; the mitigation of symptoms which followed, coupled with a belief that a part of the difficulty of breathing, or embarrassment, as Sir Henry Halford terms it, arose from spasmodic affection, afforded strong ground of hope that the strength of his Majesty's constitution would ultimately prevail. A relapse with an increased severity of the symptoms has since banished the hopes thus fondly cherished, and we are at liberty to state, that Mr. Brodie *did*, in the latter part of May, immediately after one of his visits to Windsor, pronounce our monarch's case hopeless.

The Royal Message to Parliament calling for a commission to perform the sign manual, sufficiently indicates the decay of the monarch's physical powers. Doubtless the exertion of signing the multiplicity of documents daily presented to his Majesty has been a source of great fatigue, and the remedy now called for would have been adopted earlier but from an unwillingness to increase the public alarm. The bill, we should add, which passed to a third reading as quick as the forms of Parliament would allow, is limited to the duration of the present Session only.

The following are the Commissioners appointed by his Majesty for affixing his signature:—the Right Hon. Charles Lord Farnborough, General Sir Wm. Keppel, and Major General Sir Andrew Francis Barnard.

On the 27th of May, the Lords of the Most Honourable Privy Council directed the Archbishop of Canterbury to prepare a form of Prayer to be used in all the Churches and Chapels throughout the Kingdom for the recovery of the King, of which the following is a copy. The Established and Episcopal Churches of Scotland were likewise directed to offer up prayers for the same end.

PRAYER FOR HIS MAJESTY.

"Almighty and merciful God, in whose hands are the issue of life and death, incline thine ear, we beseech thee, to the cry of thy people, and accept our supplications and prayers which we make unto thee, on behalf of thy servant our Sovereign Lord the King. Vouchsafe of thy goodness, O Lord, to assuage his pain, to relieve his infirmity, and to strengthen his soul by the consolations of thy grace, that so resigning himself, with all meekness and patience, to thy holy will, and trusting entirely to thy mercy, he may be raised by thy power from the bed of sickness, and long continue to govern thy people committed to his charge in peace and righteousness; and finally grant, O Heavenly Father, that when it shall be thy good pleasure to call him from this world unto thee, he may receive a crown of glory in thy everlasting kingdom, through the merits and mediation of our Lord and Saviour Jesus Christ.—Amen."

There is no intelligence of importance from the French expedition,—it was, however at the last accounts seen near the shores of Algiers. One or two of the store vessels had been accidentally lost.

The House of Commons, on the 7th of June, voted £28,000 to defray the expense of missions to the South American States.——Don Miguel is endeavouring to borrow money in England.——The Morning Chronicle thinks he will fail, as there are others who want money who are in better credit.——On the 7th of May, the Porte concluded a Treaty of Commerce and Friendship, which allows to the Americans the passage into the Black Sea, with all the immunities enjoyed by Europeans.——In Russia they have abolished the old calendar.——The laws against the Press in the Netherlands has been adopted by a majority of 93 against 12.——Letters from Madrid announce the failure of the two great commercial houses of Espana and Urrutia.——The Morning Herald of the 8th states, that Sir James Macintosh's amendment to the Forgery Bill, which does away the punishment of death, was carried by a majority of 13 in the House of Commons. This decision was against the Ministry, which had opposed the measure. But after the decision was declared, Sir Robert Peel said he must bow to the decision of the House, and he now rose to announce that he should withdraw all further opposition.——The London Courier of May 31 says, Mr. Kean was to appear in London once more in a comedy, which was then in preparation, after which he intended to come to the United States and then to retire forever from the stage.——Mr. Aubrey, the Barrister, succeeds the late Sir William Seymour, as Judge of Bombay. He is to be knighted. The salary is £4,500 per annum.——The motion of the Earl of Carlisle for copies of any communications addressed by the Porte to the Plenipotentiaries, expressing a desire for the reduction of the boundaries of the Greek State as fixed in March 1829, was agreed to.——It appears by a Parliamentary paper, just printed, that the land in cultivation in 1829, for the produce of Tobacco in Ireland, amounted to 461 acres and 32 perches, nearly all in Wexford.

RESIGNATION OF PRINCE LEOPOLD.

London, May 21, 1830.

The undersigned, after the most mature consideration, is unable to withdraw the opinion which he communicated to the Plenipotentiaries, in his note of the 15th. He cannot admit that the answer of the President of Greece to the residents contains a full and entire adhesion to the Protocol. In his judgment, it announces a forced submission to the will of the Allied Powers, and even that forced submission, is accompanied by reservations of the highest importance.

The President distinctly informs the Residents that the Provisional Government, according to the decrees of the Council of Argos, has no power to convey the assent of the Greek nation. That it is well known to the Residents (who were present) that the decree in question declares that no arrangements entered into by the Provisional Government with the Allied Powers shall be binding upon the Greek nation, till they are acknowledged and confirmed by its representatives. That if the representatives were called together, they would disobey the instructions of their constituents if they agreed to the propositions of the Allied Power. But the last part of the President's note bears still more strongly on the views of the case, which the undersigned is compelled to entertain; for the President says that, with regard to the substance of the arrangement, the government reserves to itself the power of submitting to the Prince, with the copy of the note, such observations as they cannot conceal from him, without betraying their trust towards Greece and the Prince.

Here the undersigned feels it right to correct a mistake which might arise from the wording of the President's letter of the 6th April.

The undersigned never gave the President reason to believe that he was likely to adopt the Greek religion.—Thus are officially connected with the answer of the Provisional Government to the residents, those observations and details of facts which the undersigned forwarded to the Plenipotentiaries on the 15th. They are most important, as announcing the opinions entertained by the Greek Senate as to the provisions of the Protocol, and their spirit and tendency is not for a moment to be mistaken or their consequences disregarded. The President expressly states, that the communication of the Protocol was received by the Senate in mornful silence—that after deliberate consultation the Senate declared to him that they had not the power to accept the Act of the 3d of Feb.; and that, even if they had received that power from the nation, they could not have exercised it without failing in their duty towards their brethren.—That they will never consent to the President's being obliged in the name and on the behalf of the nation with the execution of the protocol. That the Allied Powers may accomplish their decisions, but that they will remain strangers to them; and that if orders are given for their execution in the Provinces, no one will obey them.

In another Despatch, dated the 22d April, ulterior to his answer to the Residents of the 16th April, to which the Plenipotentiaries allude as dissipating their fears, the President says, that the Senate at length approves of his answer to the Residents, and is occupied with an Address and Memorial, which is to convey according to his previous communications, their reasons for refusing to comply with the arrangements entered into by the Allies. This Despatch, so far from dissipating the apprehensions excited by the former announcement, completely confirms them; for the President again refers to the observations which are connected with his official answers to the Residents, and the whole clearly proves to the undersigned, that the real and unbiassed opinion of the Greek Senate as a people is firmly and irrevocably hostile to the decision of the Allied Powers. The documents referred to, are annexed to the present note, and marked A. B. C. The undersigned does not conceive it consistent with his character and feelings to submit to be thus forced on an unwilling people, and to be connected in their minds with a diminished territory—the abandonment of their brethern in arms, and the evacuation of their lands and houses, from which hitherto the Turks have never expelled them but by a temporary excursion—these results the undersigned always apprehended. In his communication with the First Lord of the Treasury, of the 9th February, he protested against going out to govern the Greeks, in pursuance of a Treaty which might also lead to the bloodshed and murder of their brethern. He objected to the new boundaries as weak and insecure; in a military point of view, and claimed for the Greeks the right of opposing his nomination.

The undersigned must here observe, that at no period of these negotiations have any steps been taken towards the drawing up of a treaty, of which the Protocol was never considered by him as but the basis, and to the importance of which he drew the Duke of Wellington's attention in the same note. If this Treaty has been delayed, it has been delayed by no fault of the undersigned. He never concealed from the Plenipotentiaries, that however he might be willing to make great sacrifices for the advantage of Greece, they had no right to expect that he would ever go to that country without that security for himself and the Greeks, which could alone be found in the provisions of a solemn and ratified Treaty.—Again, in his memorandum of the 8th March, he expressed himself in equally decisive terms, asserted that it would be necessary to conquer the ceded province from the Greeks, in order to give them to the Turks, and the new Sovereign could not begin his reign by measures of police in order to made the Greeks abandon their own home.

If the Greek Senate had either expressed no opinion at all, or at least in such language as might admit the reasonable hope of their acquiescence in these measures, the undersigned might have, however unwillingly, consented to become the instrument of carrying the decisions of the Allied Powers into execution, and have endeavored, as much as possible, to alleviate their rigours and obviate their tendency. But their language is as uncompromising as their feelings are natural.

The undersigned is thus placed in this painful position in consequence of his nomination being, by the same act, connected with their compulsary measures. His first act as a Sovereign will have to be, either to compel his own subjects by force of foreign arms to submit to the cession of their estates and properties to their enemies, or to join with them in resisting or evading a part of that very treaty which places him on the throne of Greece.

That one or the other alternative will be forced upon him is certain, because the country between the two lines Acarnania and a part of Etolia, which is now to be given up to the Turks—is, together with the fortresses, in the peaceable possession of the Greeks. It is the country from which Greece can best supply herself with timber for building ships—it is the country which has furnished the best soldiers during the war.—The chief military leaders of the Greeks have been of Acarnanian or Etolian families. Subsequently to the arrival in Greece of the Protocol of the 22d of March, 1829, and the publication of the assent of the Turks to the excluded frontier in the Treaty of Adrianople, all the families which had survived the war returned and commenced rebuilding their houses and towns and cultivating their lands. These people will never submit again to the Turkish yoke without resistance, and the other Greek will not, cannot abandon them to their fate.

In these circumstances, the duty which the undersigned has to perform towards Greece is clear and straight forward. Throughout the whole of their transaction he has only contemplated the interests of that country, and has uniformly protested both in his written communications and his personal interviews with the Ministers of England and the Plenipotentiaries of the Allied Courts, against the Greeks being forced into arrangements, considered by them as contrary to their wishes, and destructive of those rights which, as the President justly observes their great sacrifices gave them a right to insist upon.

When the undersigned contemplated the high distinction of becoming Sovereign of Greece, it was with the hope of being acknowledged freely and unanimously by the Greek nation, and welcomed by them as the friend through whose means their long and heroic struggles were to be repaid, by the security of their territories, and the establishment of their independence on a permanent and honorable basis.

It is with the deepest regret that the undersigned sees these hopes annihilated, and is forced to declare that the arrangements of the Allied Powers, and the opposition of the Greeks, deprive him of the power of effecting this sacred and glorious object; and would impose on him an office of a very different character—that of a delegate of the Three Allied Courts, appointed by them to hold Greece in subjection by the force of their arms. Such a measure would be repugnant to his feelings and injurious to his character, as it is in direct opposition to the objects of the Treaty of the 6th of July, in which the three Powers are assigned for the purpose of obtaining the pacification of the east.

The undersigned, therfore, formally resigns into the hands of the Plenipotentiaries a trust which circumstances no longer permit him to execute with honor to himself, benefit to Greece, or advantage to the general interests of Europe.

He begs the Plenipotentiaries to accept, &c.

LEOPOLD PRINCE DE SAXE.